

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

כ"ד סיוון תשע"ו, 30 יוני 2016

ת"ק 15-08-15591-08 דביר נ' א.ג.ש ייעוץ פיננסי בע"מ

בפני כב' הרשמת הבכירה גילה ספרא - ברנע

תובע צבי דביר

נגד

נתבעת א.ג.ש ייעוץ פיננסי בע"מ

פסק דין

- 1
- 2 לפני תביעת התובע לפי חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, בגין משלוח שבע הודעות
- 3 לטלפון הנייד שלו.
- 4
- 5 לאחר שעיינתי בכל הראיות ושמעתי את הצדדים, אני קובעת כי התובע לא הוכיח כי הנתבעת היא
- 6 ששלחה את ההודעות או כי נשלחו לטלפון הנייד שלו.
- 7
- 8 התובע הציג שש משבע ההודעות בטלפון נייד שלו (לא טלפון חכם, אלא טלפון "נוקיה" מיושן
- 9 יחסית).
- 10
- 11 התובע הודה כי הודעה אחת מיום 17/6/15 אינה נמצאת בו "שכנראה לא הועברה מהטלפון [לתיק]
- 12 הקודם שלי". התובע גם אישר כי נטל חלק מהראיות שהציג לבית המשפט ממקורות אחרים, כגון
- 13 תצהיר של אדם אחר, שקיבל הודעות מהנתבעת (ת/1), וכתב תביעה ייצוגית (ת/2) מהמאגר המשפטי
- 14 "נבו", וצילומי הודעות, המכונות על ידו "ההודעות הישנות", שלא הוא קיבל אותן אלא העתיק
- 15 אותן מאתר פייסבוק, שם מפרסמים אנשים הודעות שקיבלו.
- 16
- 17 התובע, שהעיד על עצמו כי הוא מהנדס מחשבים, לא הציג את דף האינטרנט של הנתבעת, אליו טען
- 18 כי מובילות ההודעות, שקיבל. מחד גיסא טען כי לא נכנס אל הקישור מאחר וחשש מתכולת האתר,
- 19 אליו יגיע, ומאידך גיסא טען כי נכנס ל"דפי הנחיתה" מהמחשב. התובע צירף והציג בדיון הקלטות
- 20 שונות של תהליכים במחשב, אך לא הציג דף אינטרנט או כל ראיה אחרת, שתקשור בין ההודעות
- 21 שקיבל אל הנתבעת. שני דפי הנחיתה היחידים שהוצגו אינם מעידים על קשר לנתבעת.
- 22
- 23 גם המכתב בדוא"ל מאת חב' שירותי התקשורת יוניסל (ת/3) אינו מעיד דבר, וספק אם חלקו העליון
- 24 של המסמך מהווה מענה על חלקו התחתון של המסמך, בהינתן השוני בין שם הנמען ושם השולח.
- 25 אין גם הגיון פנימי בתשובה, לפיה מצד אחד מסרבים לתת את הפרטים ובאותה נשימה נותנים
- 26 אותם.
- 27

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

כ"ד סיוון תשע"ו, 30 יוני 2016

ת"ק 15-08-15591-08 דביר נ' א.ג.ש ייעוץ פיננסי בע"מ

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

אני קובעת כי התובע לא הרים את נטל ההוכחה להראות כי הנתבעת היא ששלחה לו את המסרונים, ובהתחשב במקצועיותו, והפרטים הרבים שאסף, אני קובעת כי אי הבאת הראייה, המתבקשת של האתר אליו מובילים הקישורים, שנשלחו אליו, מלמדת כי לו היתה מוצגת הראייה, לא היתה תומכת בתביעתו. קיים גם יסוד סביר לחשש כי גם ההודעות, שהציג התובע בדיון, הועברו מטלפון אחר, שאינו הטלפון של התובע, לאור הודאתו כי העביר הודעות מטלפון לטלפון. לא ניתן להכשיר מעין "עדות שיטה" בהודעות מסוג ישן, שלא התובע קיבל, כראייה להודעות נשוא התביעה.

התביעה נדחית.

התובע ישלם לנתבעת הוצאות משפט בסך 300 ₪.

המועד להגשת בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי הוא 15 יום מיום מתן פסק הדין.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ד סיוון תשע"ו, 30 יוני 2016, בהעדר הצדדים.

גילה ספרא-ברנע, רשמת בכירה

20
21